Şaka

Nisan Bilgi

Sulh kızı — Dişinizi sıkın dostlar geliyorum !...

No 126

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

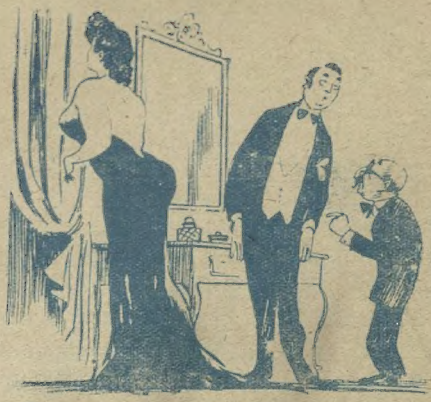

Bay — Bayanın elbisesini nasıl buluyorsunuz?.

Miyop — Bilmem.. galiba göğsü biraz fazlaca açık!..

İKRAM!..

Ev sahibi — Çayınızı sütlü mü içersiniz, limonlu mu?.

Misafir — Mümkün olsa da şekerli içsem..

Patron — Hem iyi dans edemezsin, hem sesin güzel değil, hem de haftada iki yüz lira istiyorsun..

Artist — Evet amma, ikinci perdenin sonunda kombinezonumun kordelâsı çözülüyor..

— Şu kadını gözüm ısırıyor..

— Kürkünden de tanımadın mı, bizim patronun hizmetcisi..

DALGIN OPERATÖRÜN AMELİYATINDAN SONRA..

— İşte karıcığım, ameliyat muvaffakiyetle neticelendi..

Müşteri — O böcek de ne?. Ben armut istedim, et alacak olsaydım kasaba giderdim ayol..

— Pastaya bayılırım amma, bir türlü yiyemiyorum.

— Neden?

— At kestanesinden yapıyorlarmış.. çifte atmaktan korkuyorum..

Sene 3 : Cilt 5 No. 126 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 1 Nisan 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARİ
Türkiye için
Seneliği 500, Altı ayhğı 250,
Üç ayhğı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı ayhğı 300 kuruştur.

✲ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✲

İLKBAHAR VE KIRLANGIÇLAR..

— Neden başka diyarlarda yuva kurmadın?..
— Şimdi oralarda herkes biribirinin yuvasını yapmakla meşgul de ondan!..

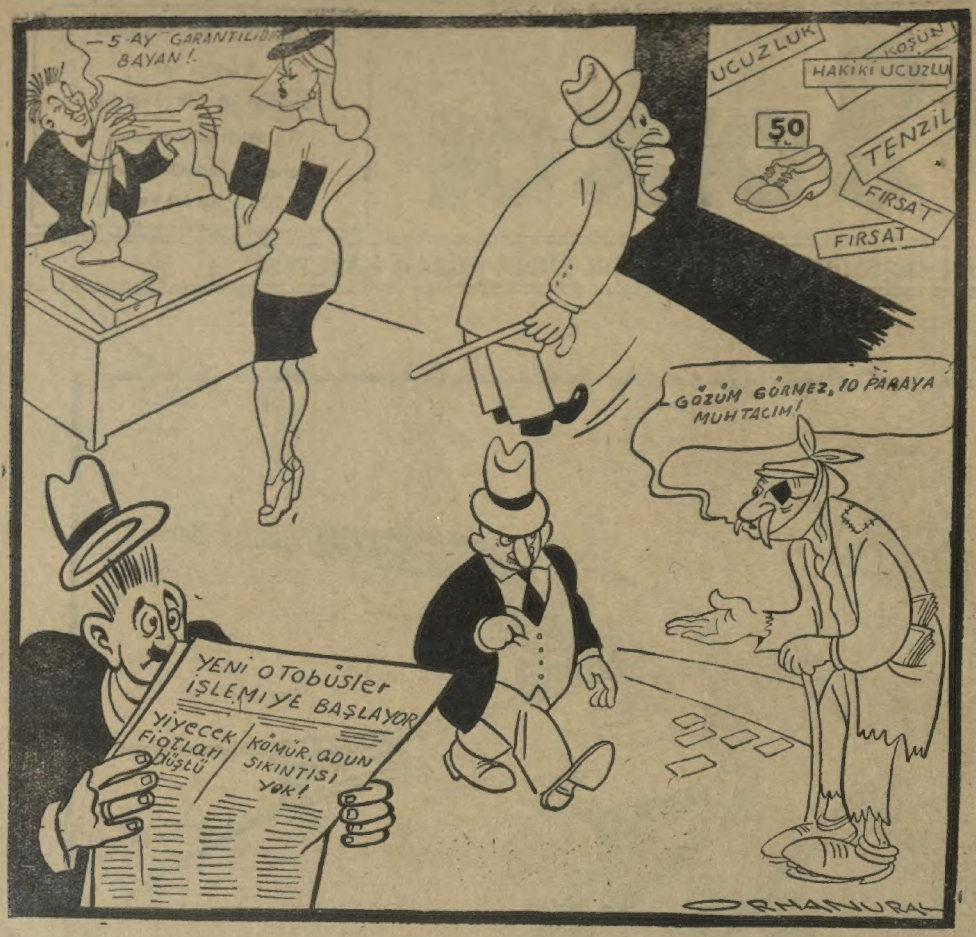

İstanbulun hergünkü (1 Nisan) şakalarından!..

HAFTANIN ŞAKASI

MEMURLARA ZEYTİNYAĞI !...

MEMUR olmadığıma memnunum. Baksanıza şu havadise bir kere :

«Vilâyet tarafından dar gelirlilere dağıtılacak olan dört yüz bin kilo zeytinyağını almak üzere Edremite bir memur gönderilecektir. Yağın kilosu 95 kuruşa satılacaktır.»

Memur Edremite gidecek. Yağ fabrikalarile temasa geçecek. Alelusul ihtilâflar zuhur edecek. Telgraf, telsiz ve telefon muhabereleri neticesinde bu meseleler halledilecek ve yağın kilosu ya doksan kuruşa inmek veya yüz kuruşa çıkmak suretile nihayet dava halledilecek amma, işleri bitmiş sanmayın... Dört yüz bin kilo yağ bu... Vilâyet Dahiliye Vekâletine, Dahiliye Münakalâta, Münakalât Devlet Demiryollarına, Demiryolları Denizyollarına soracak. Denizyolları bir gemi tahsis edecek, Münakalâta bildirecek. Münakalât Dahiliyeye, Dahiliye Vilâyete cevap verecek. Vilâyet Denizyollarile temasa geçip.....

Şey, kendimi resmî muamelâtın hararetli seyrine kaptırmışım... Dar gelirli misiniz ?. Evet, iki kilo yağ alacaksınız amma, bazı küçük formalitelerin ve tetkiklerin nihayetlenmesine bağlı; yani, eğer Nasreddin Hocanın keçisine dönmezseniz, harpten sonra inşallah...

●

BAHAR

GELEMEDİ gitti. Cemreler düştü, kocakarı soğukları geçti, sayılı fırtınalar çoktan göçtü; fakat baharı hâlâ seçemedik.

Dallara bakıyorum, kupkuru. Göklere bakıyorum, dupduru. Gelen geçene bakıyorum : Sapsarı. Yarabbi, diyorum bizi karakıştan koru.

Gözler söz birliğile baharı soruyor. Dünya el birliğile baharı gözlüyor. Amma, yalnız dillerde adı, hayalde tadı var, hakikatte kendi yok.

Gerçi, arasıra güneş yüzünü göstermedi değil. Hattâ kadınlarımızın üstü ve bilhassa başları yemyeşil ; fakat bu kadarı kâfi değil ki.. Galiba bahar kelimesinin yalancı dolmaya konan kokulardan başka mânası kalmıyacak.

Kimbilir ?. Belki acelesinden tramvaya bindi de fevt oldu, yahut yaya kaldı da yorgunluktan rengi soldu..

Kimbilir ?. Belki nisan balığının sırtında gelir ve belki birkaç safdil geldiğine inandırabilir.

Amma, bana kalırsa, zavallı bahar, altüst olan dünyada konacak ağaç, açacak çiçek, olacak meyva kalmadığını görünce, korkusundan yarı yoldan dönmüştür.

●

DAR GELİRLİLER..

MEĞER Şehir Meclisi âzaları dar gelirli değilmiş. Vekâlet böyle karar vermiş.. Binaenaleyh, dar gelirlilere mahsus olan ucuzluklardan faydalanamıyacaklar.. Sebep ?. Huzur hakkı almaları...

Yalan mı ?. Dar gelirlilerin hangisinde rahat ve huzur var ?. Şehir Meclisi âzaları huzur içinde olmasalar kendilerine huzur hakkı verilmezdi tabii..

Huzurlarını kaçırıp kaçırmıyacağını bilemem, amma, bu karar, galiba Şehir Meclisi âzalarına hiraz zor gelecek.

●

ZENGİN DİLENCİLER

YİNE çoğalmağa başlamış. Hayır, çiçek değil, tifo, tifüs de değil, daha beteri : Zengin dilenciler...

Zaten ne kadar eski çam varsa hepsi bardak oldu. Bu arada dilenciler de. Eskiden dilenci deyince hatıra fakirliğin azamîsi, yokluğun haddi kusvası gelirdi ve tabii olan bu idi. Şimdi öyle mi ya?.. Hakikaten fakir bir dilenci görseler, bütün dilenciler başına toplanıp :

— Yuu.. Enayiye bak !..

Diye alaya alacaklar. Şimdi dilenci deyince akla gelen şey, pek tabii olarak han, hamam, apartıman sahibi, emlâk ve akar sahibi kimselerdir. Tabii olan bu...

Binaenaleyh, dilenci kelimesi de mânasını değiştiriyor. Eskiden,

«Başkasından sadaka dilenen adam» demekti. Şimdi de galiba «haline gıpta edildiği için imrenilen, yerinde oimak dilenen adam» mânasına gelecek...

●

DELİ Mİ, AKILLI MI ..

TASVİR refikimiz bir havadis veriyor : Adamın biri hem karısını hem kaynanasını bıçaklamış. Sonra soruyor : Deli mi, akıllı mı ?..

Bunu bilemiyecek ne var ?.. Haydi karısını bıçaklayışını, ne olur ne olmaz, tefsir etmiyelim. Fakat, kaynanasını bıçaklıyan adama da deli denmez a....

●

KÖPEK

Bir karikatür görmüşlerdi Şaka'da. Arkadaşı elinde köpek bulunan ötekine soruyor:

— Sen eskiden köpek taşımazdın..

diye.. Öteki cevap veriyor :

— Ne yapayım, borçlarım çoğaldı !...

Peyami Safa, resmi Necip Fazıla göstererek sordu :

— Kuzum, sen ne diye yirmi otuz köpek beslemiyorsun sanki ?..

Şakacı

TAKAS

Bize her lâhza sunulsun bu kadehler dolarak,
Yaşı gözden silelim, derdi gönülden atalım.
Yatmadan sert, kara topraklara bedbaht olarak,
Gel; biraz ak, yumuşak kollara mes'ut yatalım.

★

Bulalım şimdi, melekler gibi, bir körpe güzel;
Bence fanî kula elbet budur en tatlı emel.
Yapalım şöyle takas: Bir gececik zevke bedel,
O, masallarda geçen, cenneti derhal satalım.

Necdet Rüştü

147

DR. BEHÇET UZ'LA BİR KONUŞMA

Muharrirlerimizden biri geçen hafta İstanbula gelen yeni Parti Başkanımız Doktor Behçet Uz'la konuşmuştur. Bu konuşmanın özlü taraflarını okuyucularımıza sunuyoruz.

***

Sevimli Parti başkanımızı makamında buldum:

— Efendim, dedim, bendeniz Şakacıyım..

— Ya... Teşerrüf ettim. Ben de oldukça şakacıyımdır. Şakayı severim..

— Eksik olmayın efendim..

— Tabiî, değil mi ya.. Şaka da olmasa dünyanın şu asık suratını ne ile güldüreceğiz?

— Hakkı âliniz var amma, her şakaya gülünmüyor..

— Doğru, doğru.. vaktiyle benim yaptığım serbest ticaret şakalarını da fazla ciddiye alanlar olmuştu.

— Estağfirullah efendim.. bilâkis, bütün icraatınızı şakaya aldılar galiba...

— Ha Ali hoca, ha Hoca Ali... Ey, siz kimsiniz bakalım...

— Şakacıyım dedim ya...

— İsminiz mi?. Ben huyunuz sandıydım. Pek tuhaf bir isim.

— Tabiî tuhaf olacak, mizah muharririyim..

— Ya.. demek muharrirsiniz.. amma, geçen gün, Basın Birliğinde sizi göremedim...

— Malûmu âliniz, mizah muharrirleri, öyle her yere dalıp çıkmak cesaretini gösteremezler..

— Peki ziyaretinizin sebebi?

— Arzedeyim efendim.. partimizin yeni başkanı oldunuz, ne gibi işler yapacağınızı sorabilir miyim?

— Ha.. şu mesele.. bir kere belediyecilikten yetiştiğimi unutmadım. Bu itibarla ilk işim vali ile elele vermek olacaktır.

— Ya.. sahi.. o da doktor, siz de doktor..

— Üst tarafı kim oluyor, değil mi?.. İki doktor, şehrin dertlerine derman arayıp sıhhî durumunu düzenledikmiydi bir kere, İstanbul da dört başı mamur olur..

— Münasip efendim, muvafık efendim, İnşallah efendim..

— Bunun için ise her üç yüzümden faydalanacağım..

— Üç yüzünüzden mi?

— Evet, üç cephemden demek istiyorum: evvelâ doktor olduğum için çiçekle mücadele bakımından sıhhat müdürlüğile...

— Ne çiçeği?

— Yanlış anlamayın, salgın çiçeği, yahut çiçek salgını.. sonra, belediyeci olduğum için imar işlerile ilgileneceğim.. vaktile Ticaret Vekilliği yaptığımdan, piyasa ile uğraşacağım..

— Af buyurun amma, dördüncü yüzünüzü unuttunuz..

— Nedir o?

— Parti Başkanı olduğunuzu..

— Merak etmeyin.. unutmadım.. amma, o bakımdân rahatım yerinde.. yapılacak işim yok..

— Aman demeyin?.

— Elbette.. ben Vekillikten Parti Başkanlığına geldim. Halbuki halefim Parti Başkanlığından Vekilliğe gitti; hiç muallâkta iş bırakır mı?

Sayın Başkana teşekkür ederek ayrıldım.

Geveze

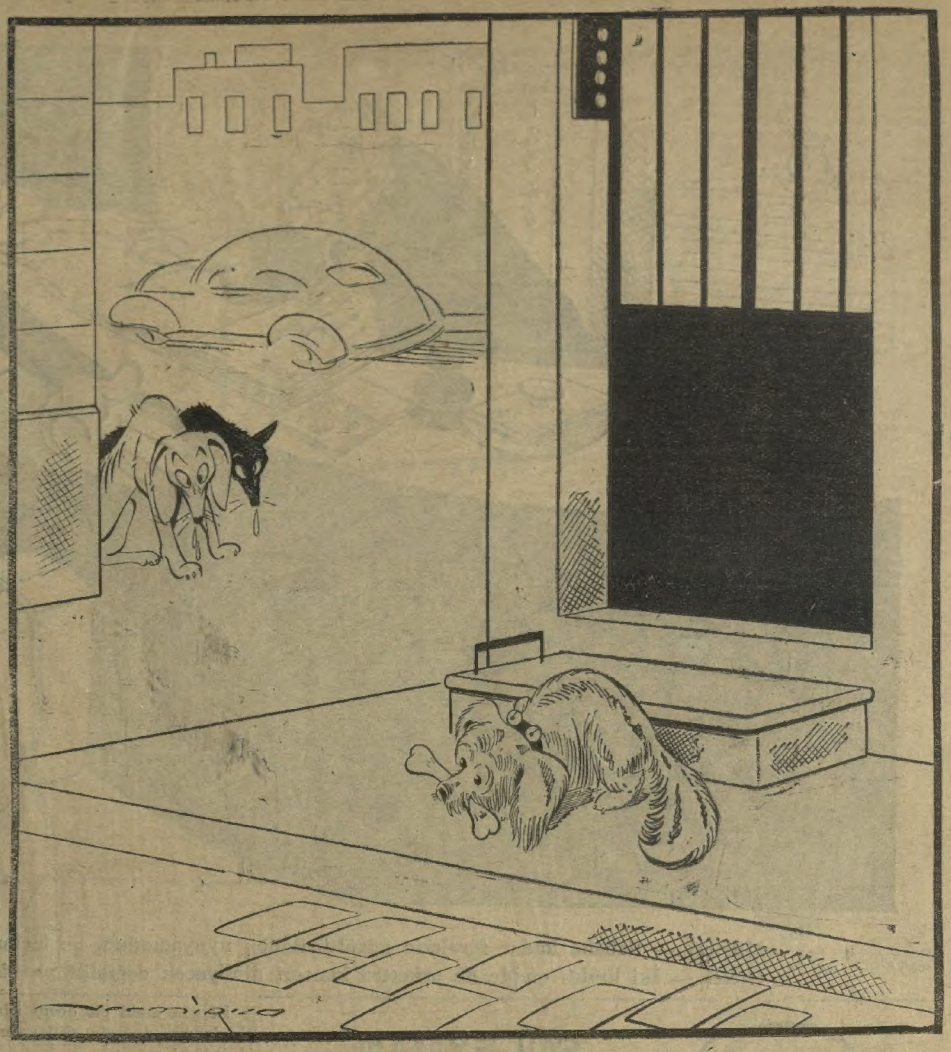

ET PAHALILIĞINDA

— Şuna bak, biz aç gezerken onun ağzından kemik eksik olmuyor.
— Tabiî.. hergün bir muhtekirin apartımanının önünde dolaşıyor.

İKİ AŞK

Sordular: Sen neyi sevdin?.. Değil elbette bu sır,
Söyledim onlara derhal iki candan kelime:
Biri: Yurdum, ki onun sahibiyim altı asır,
Biri: Canân, ki dolanmış kolu her an belime.

★

Esen her lâhza başımdan iki aşkın yelidir,
İki sevdala ezeldenberi gönlüm delidir.
Ölürüm yoksa bu hasretle; benim değmelidir
Gece, gündüz ayağım yurda, elim sevgilime.

Necdet Rüştü

Müşteri — Sabaha kadar farelerin gürültüsünden uyuyamadım, ne biçim otel bu yahu...
Otelci — İki liralık otelde de orkestra konseri dinliyecek değildin ya birader!..

SÜLEYMAN NAZİF'ten FIKRALAR

★★★

ENVER Paşa Naciye Sultanla evlenmiş, saraya damat olmuştu. Süleyman Nazif bu haberi alır almaz:

— Bizim Enver evlenmedi, saraylandı.. demişti.

●

SÜLEYMAN Nazif Basra'da vali iken bazı yolların tamirine teşebbüs etmiş, fakat alâkadar memurlar yol yapmak için taş olmadığını ileri sürmüşler. O zaman Süleyman Nazif ellerini gökyüzüne uzatarak şöyle yalvarmış :

— Yarabbi, bu memlekete taş yağdır..

●

O devrin Dahiliye Nazırı memleketi hiç tanımıyan birisi idi. Bir gün nazırın vilâyetlere gönderdiği bir tamim Süleyman Nazif'in eline geçmişti. Tamimi okurken kahkahalarla güldü ve :

— Bizim nazır bey Anadoluyu Anadoluhisarı gibi bir yer sanıyor.. diye söylendi.

●

SÜLEYMAN Nazif Umumî Harpte biraz kömür ticareti yapmıştı. Tanıdıklarından biri :

— Sizin gibi büyük bir şaire kömürcülük yakışır mı ?.

Diye sataşmak istedi. Süleyman Nazif hiç istifini bozmadan şu cevabı verdi :

— Ah azizim, nasıl olsa bu harbin içinden yüzümüzün karasile çıkacağız. Benimki hiç olmazsa kömür karasıdır.

●

YOLLARIMIZIN bozukluğundan şikâyet ediyorlardı. Süleyman Nazif :

— İnsaf edin.. er şeyde yolsuzluk varken yollarımız nasıl düzelir, diye kesip attı.

●

BİR gün terziye elbise ısmarlarken şöyle tenbih etmiş :

— Aman kumaş yollu olsun, sakın yolsuz olmasın..

●

BİR gün asabî bir dostu için biri «delidir» diyordu. Süleyman Nazif dedi ki :

— Hayır, ona deli demek azdır, o bir timarhanedir.

●

SÜLEYMAN Nazif Celâl Nuri'yi şöyle tarif ederdi :

— O deniz suyudur, ne içilir, ne geçilir..

●

BİR gün Abdülhak Hâmit :

— Ah.. Benim başıma gelenler.. diye şikâyet ediyordu, Süleyman Nazif :

— Sus üstat, dedi. Senin başına daha ak saç bile gelmedi.

●

ABDÜLHAK Hâmit bir aralık Süleyman Nazif'in hiç beğenmediği bir kadınla birlikte yaşadığı için Nazif böyle söylermiş :

— Fatma Hanım öldü, (Makber) yazdınız, inşallah bu karı da ölür de (Mezbele) yazarsınız.

●

SÜLEYMAN Nazif, Abdülhak Hâmid'e :

● Cenap, nikâhlı hareminizden doğma veliahtınızdır, çünkü hem nazmı, hem nesri kuvvetlidir.

● Fikret, Çerkes odalığınızdan doğma oğlunuzdur, çünkü nazmı kuvvetlidir.

● Halit Ziya da Fransız maşukanızdan olan mahdumunuzdur, çünkü nesri kuvvetlidir, fakat alafrangadır, dermiş..

●

ABDULLAH Cevdet bir gün Süleyman Nazif'e :

— Aman bir mürettip hatasına kurban oldum ki, olur şey değil.. Bir manzumede (vatanımın öksüzüyüm) mısraını, (vatanımın öküzüyüm) diye dizmişler, öylece basılmış..

Süleyman Nazif kahkahalarla gülerek :

— Buna mürettip hatası demezler, mürettip savabı derler.. diye cevap vermiş.

●

SÜLEYMAN Nazif'in yanında bir gün Abdullah Cevdet'in hasisliğinden bahsolunuyormuş. Biri :

— O, meteliğe kurşun atar.. demiş. Nazif derhal tashih etmiş :

— Hayır, kurşun atmaz, göbek atar.

●

TALÂT Paşa Dahiliye Nazırı iken Süleyman Nazif hakkında şöyle söylermiş :

— Şu Süleyman Nazif'in makalelerini neşre müsaade etmesek kendi gücenir, fakat müsaade edince de âlem gücenir.

●

FLORİNALI Nazım, bir gün Süleyman Nazif'i tenha bir yerde yakalamış ve yeni yazdığı şiirleri arka arkaya okumıya başlamış ve sonunda Nazif'e sormuş :

— Üstat, şiirlerimin hangilerini daha çok beğendiniz ?.

Süleyman Nazif hiddetini güç zaptederek :

— Okumadıklarınızı.. diye cevap vermiş..

— Ne fedakâr çocuk... Etrafımda pervane gibi dolaşıyor...
— Zavallı... Nihayet günün birinde yanacak desene...

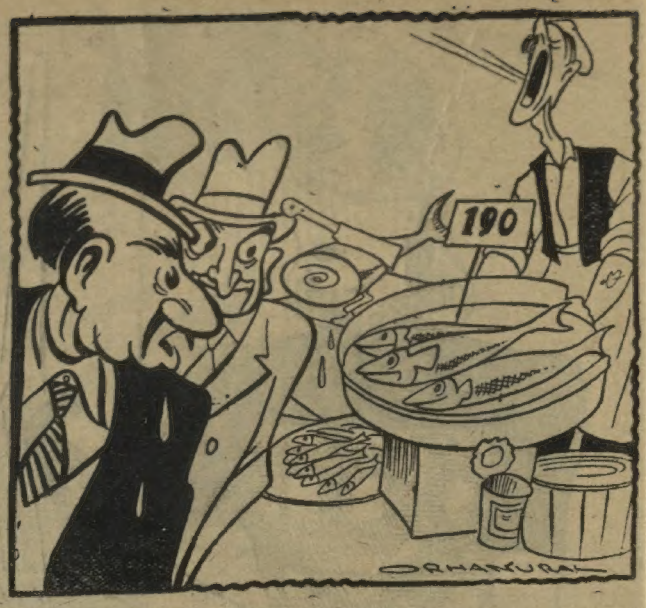

LÂHANANIN KİLOSU 100 KURUŞA

Alacaklı — Hem fakirim diyerek borcunu vermiyorsun, hem de Tanrının günü lâhana yiyorsun be adam.

— Sana da Nisan balığı yutturdular mı?
— Nerede bizde o talih bayım nerede...

ENAYİ!..

Yazan: **Cemil Cahit Cem**

Tramvay doluydu.

Doluydu da lâf mı? Kımıldanacak yer bulana aşkolsun !.. Fakat insan şanslı olursa böyle ağzına kadar insan tavşan bir tramvayda bile yer bulabiliyor.

Nitekim, itile kakıla, ıkına sıkıla, içine girdiğim arabanın bir kenarında, ancak ayakta durabilecek bir yer bulmuştum, ki önümde oturan yolcu:

— Pardon! diye ayağa kalktı.

— Buyurun ! dedim.

Bir taraftan da yan gözle, sağımdaki yaşlı bayana bakıyorum. Boşalan yere oturmak için bir tilki kurnazlığı gösterecek ! Ben fırsat verirsem tabiî.. Hemen kaydım. Şöyle soldan doğru bir manevra.. Yaşlı bayanı sezmemiş gibi, boşalan yere çöktüm.

Kadın yüzüme bakıyor. Besbelli. Fakat ben onu hiç görmüyorum. Kadın yüzüme dik dik bakıyor. Öksürdü, tıksırdı : Hey !. Delikanlı, burada yaşlı bir bayan var.. Hani ya hürmet, nezaket ?. gibilerden.. Ben, ne görüyor, ne de duyuyorum..

İçinizde, hakkımda çok kötü hüküm verecekler olduğunu bilmez değilim amma.. Elinizi vicdanınıza koyun ve itiraf edin ki hep böylesiniz.. Hani ne derler ?. Tencere dibin kara; seninki benden kara !..

Kadın, bakmaktan vazgeçti.

Biraz sonra da ahlıya oflıya indi galiba !. Tramvay, bir durakta durmuş, sonra yine yola koyulmuştu. Birden burnuma güzel bir esans kokusu çarptı. Bir de baktım ki önümde iki genç bayan duruyor. Biri esmer, biri de kumral..

Doğrusu ikisi de güzeldi.

Kendi kendime pay ediyorum.

Esmeri bana yüz verse...

Olmaz.. Kumralı daraltamam.. O kadar masum ve cici bakışları var ki...

Kumraldan yüz bulsam...

Esmere bakıyorum.. Hayır.. Onu hiç kızdıramam.. Bakışları insanın içini ısıtıyor kâfirin !.. Doluya koydum olmadı, boşa koydum dolmadı.. Kumralla esmer arasında bocalayıp duruyorum.

Bir ara, yüzüme bir dirsek değdi. Esmerin dirseği.. Başımı kaldırdım.. Kırıldı, gülümsedi :

— Oo !. Affedersiniz..

— Estağfurullah !. dedim.

Yavaş sesle konuşuyorlar. Esmer, bir delikanlıdan bahsediyor ve kimseye duyurmamıya gayret ederek anlatıyor:

— Ah bilsen Meliha'cığım !. O kadar nazik bir çocuk ki... Bayılıyorum..

Kulak kabarttım. Kimmiş bu nazik delikanlı ?

— Ya !. Sorma !.. Kendisile ne zaman tramvaya binsem kâfiri kat'iyen oturtamam. Her seferinde yerini bir kadına, bir yaşlı adama verir.. Vapurda da öyle..

Kumral fısıldadı :

— Nezaket öyle olur.. Kadın, kadındır, yaşına başına bakmadan, kadınlara karşı borçlu olduğu hürmeti gösteren erkeğe erkek derim..

Acaba, dinlediğimin farkına vardılar mı diye yavaşça gözlerimi kaldırdım, baktım. Hayır, oralı değiller.. Fakat içime bir kurt ta girmedi değil.. Demek ki şimdi meselâ, ben de o methedilen delikanlı kadar nazik olsam, esmer bana da bayılacak !. Bu, bir kuruntu da olsa, yüzümü güldürdü. Hoş şey yani !. Onun bana bayılmasından geçtim, ben çok-

HOCA

Çok değil, şöyle kararınca içersin şarabı,
Hoca... Cenette akan kevseri istersen eğer.
Oynasın kumda, bırak çöllere artık Arab'ı,
Yurdu gez, haç diye.. evlâ bize elbette bu yer.

★

Bence şeytan dediğin Türk'e muzır kimse demek,
Budur en mutlu sevap: At o günahkâra kötek.
Bir güzel gözlü ve gün yüzlü kadın.. işte melek;
Onu göğsünde saran cenneti âlâya girer.

Necdet Rüştü

YENİ ŞAPKA MODALARI KARŞISINDA

Sarhoş — Eyvah.. bu sefer de mezarlığa geldim galiba...

tan baygınım !. Bir kere daha yüzüne baktım. Bebek gibi..

Kararımı vermiştim.

Yerimden kalktım, şapkamı çıkardım, esmere :

— Buyurun, dedim. Oturun !

—A.. Zahmet ettiniz, diye kulaklarına kadar kızardı.

— Hayır !. Zaten şimdi ineceğim..

Oturmuştu bile..

Ben de arkalarında duruyordum. Esmer yavaşça arkadaşına fısıldadı :

— Gitti mi ?.

Beriki başını çevirip benden tarafa doğru bakmıya savaştı. Göremedi.

— Gitmiş !. dedi.

Öteki, güldü :

— Hi !. Hi !. Hi !. Enayi...

İkisi de gülüyordu. Esmer :

— Tramvayda hep bu numarayı yaparım !. dedi. Her zaman sökmüyor amma, çok kere böyle bir enayiyi kafese koyuyor, yerine oturuyorum.

Gözlerimden ateş fışkırıyor sandım. Beynim kafamda buhar olacak gibiydi. O kadar içerlemiştim, ki yanımdakileri iteliye kakalıya sahanlığa nasıl çıktığımı bir ben bilirim..

— Efendi dikkat !.

— Bayım.. Böğrümü ezdin!

Kulaklarım hiçbir şey duymuyordu. Cebimden tabakayı çıkardım. Ağzıma bir sigara soktum. Tam kibriti çakıyordum ki, karşımda duran polis memuru :

— İki yüz yirmi kuruş bayım ! dedi. Belediyenin emri.. Tramvaylarda sigara içmek yasak oldu.

— ?!..

Cemil Cahit CEM

DALGINLIK

Son derece dalgındı. Yolda bir ahbabına rasladı. Ahbabı sordu :

— Hayrola, nereye böyle ?.

— Düğüne...

— Ya.. Kim evleniyor ?.

Birdenbire evlenenlerin ismini bulamadı. Dalgın bir tavırla :

— Bilmem, dedi, gelinle güvey !..

TOGO ALBÜMÜ

***

Ressam arkadaşımız Togo, kendi eserlerini ihtiva eden nefis bir albüm neşretmiştir. Çok güzel karikatürler ve muvaffakiyetli portrelerle dolu olan bu karikatür albümünü okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz. Bütün kitapçılarda bulunur. Fiyatı 100 kuruştur.

Kafa sporu diye bir spor var mı?. Bir kısım erkeklere göre evet, kadınların hepsine göre hayır...

★

Sporun niçin sevildiğini bilirim: en önde, en göze çarpacak vaziyette bulunmak imkânı verir...

★

İyi sporcular arasında rekabet olmaz. Rekabet edenler bunların taraftarlarıdır. Fakat rekabetin de tadını yine kadınlar çıkarıyor, bilhassa süslenme yarışında...

★

Spor vücudü güzelleştirir derler. Yalan: futbol oynıyanların boyu, boks yapanların burnu, kafa sporu yapanların aklı meydanda dururken..

HASİS

Bir hasis tuttu canından daha üstün parayı:
Giydi pejmürde bir esvap, yedi bir lokma yemek.
Açtı mahsus bütün eş, dostla nihayet arayı,
Bir ziyaretci gelip belki su ister.. diyerek.

★

Koydu milyonları, hiç oh demeden, bir kenara,
Gitti en sonra sefaletle, fakat kaldı para.
Tepti varisler yıllarca mezarında hora,
Dediler: Ölmeden elbette sefa, neş'e gerek.

Necdet Rüstü

— Gelin çocuklar.. size bir masal söyliyeyim..
— Ay sen de mi Hindistana gittin büyük anne?..

— Birader, senin bayanı görüp de varlık vergisi istemedi ler mi?

— Ressam Togo'nun albümünden —

— 19 —

— Bir detektif..

— Oo !.....

Tezkere, riyaset makamına verildi. Reis bunu yüksek sesle okudu. Serabın bu meseleye verdiği ciddî ehemmiyeti işte arkadaşları ve bu meyanda jüri âzası hayretten hayrete düşüyorlardı.

— Söz müdafaanın...

Fedi, gülerek :

— Bir tek şahidim var, dedi, o konuşsun !..

Ve Jerfi, detektif muavini Hüsnü'ye kurulan bütün tuzağı olanca açıklığile anlatınca Serap hafif bir baygınlık geçirdi. Jüri, davanın sukut ettiğine karar verdi. Herkes güle oynıya; fakat Serabı kızdırmaktan korkarak kapalı imalarla hâdise üzerinde konuşarak enstitüden çıktılar..

Serap, Fedai ve Suzan yan yana gidiyorlardı. Bir köşe başında Serap, gözyaşlarını göstermemek için başını çevirerek :

— Allaha ısmarladık, ben buradan ayrılıyorum !..

Dedi. Fedai mübalâğalı bir nezaketle :

— Güle güle, yine görüşürüz !.

Diye mukabele etti. Halbuki, bugünkü hâdiseden sonra, Serabın bir daha kendisini görmiyeceğini çok iyi biliyordu. Ne yapsın ?.. Serap zaten kendi kendine gelin güvey olan cinsten.. Suzan sordu :

— Doğru söyle, Seraba hissinle bağlı değil misin ?.

— Söyliyeyim.. Hem de çok kuvvetle bağlıyım.. Bunu hepiniz bilirsiniz.. Amma yalnız hissimle...

— Halbuki sen aklınla hareket eden bir insan olmak isterdin...

Fedai, müphem bir gülümseme ile Suzana baktı :

— Zaten öyle hareket etmiyor muyum ?..

XIX

Faik, İclâlin verdiği mektubu dikkatle okudu :

«Bay Faik !.

Ümit ederim ki, bana oynadığımız oyundan sonra, herhalde bir hak talep etmiyecek kadar aklınız başınızdadır. Size inanmak ve vadinize aldanmak budalalığını gösterdiğim için kendimi hiçbir vakit affetmiyeceğim..

Sözde raporunuzu, sahih diye, çocuklar gibi kanarak okudum ve üstelik ona göre hareket etmek sersemliğini de yaptım.. Netice ne oldu biliyor musunuz ?. Nişanlımı büsbütün elimden kaçırdım.. Şüphesiz benden yüz bin kere sersem ve hattâ ebleh olan kâtibiniz işlerin altını üstüne getirdi ve bu yetişmiyormuş gibi bende insan içine çıkacak yüz surat dahi bırakmadı.. All right !. Bu lûtfunuzu unutamıyacağım. O beyinsiz kâtibiniz Fedaiyi gitmiş Fedaiye sormuş, Fedai de beyinsizi başkasının peşine salmış. Siz o sersemin sözlerini hakikat sanarak bana yazmak gafletinde bulundunuz, binaenaleyh bilmiyerek bu rezaletin bütün mes'uliyetini yüklendiniz. Ben o sözlere kapılarak hatalarımı, yani aslında bir başka serbest delikanlının pek tabiî hareketlerini kendi suçu diye herkesin içinde nişanlımın yüzüne çarptım, o da işin içyüzünü bütün fecaatile ortaya döküp beni perişan ve berbat etti.. Buyurun şimdi, gördünüz mü yaptığınızı ?. İnşallah, bana olduğu nisbette bu hâdise size de ders olur da kimseye inanmazsınız.. Tevekkeli o at hırsızı ka-

lıklı herifi görünce bir türlü ısınamadım.. Bundan sonra da her detektifim diyeni şüphesiz dünyanın en beyinsiz adamı, en şaşkın mahlûku telâkki edeceğim..

Good By !..

Serap Paracan

— Ne o Faik Bey bir felâket mi var ?..

Faik inledi :

— Bir felâket mi ?. Bir felâket mi ?. Ne felâketi ?. Felâket dediğin şey nihayet geçici bir hâdisedir. Halbuki benim başıma gelen başımda kalacak bir devlet kuşu.. Hayatımı değiştirmekten ve işe yeniden başlamaktan başka çare yok. Çünkü günün birinde bu kıza babasının yanında raslıyabilirim..

— Neler söylüyorsunuz kuzum ?..

— Hiç, hiç İclâlciğim.. Kendi kendime söyleniyorum.. Maamafih daha evvel yapılacak mühim bir işim var. Şayet Ahmet Bey beni soracak olursa vazifesinin başındadır dersin !.

— Olur, amma, nereye böyle ?.

— Ufak bir işim var dedim ya.. Ya yarım saate kadar gelirim, yahut ta akşama...

Ve Faik, rüzgâr gibi odadan çıktı.

Roman 3

İclâl yalnız sıkılıyordu. İş olsun diye telefonu açtı.

— Ne var Faik Efendi ?.

— Faik vazifesi başında patron.. Ben İclâl..

— Nen var İclâlciğim ?.

— Hiç.. Şey.. Odacıyı bulamadım da..

— Ben uzakça bir yere göndermiştim.. Lâzım mı idi ?.

— Hayır.. Bilâkis hiç lüzumu yoktu. Gönderdiğinize çok iyi etmişsiniz.. Yalnızım, sıkılıyorum, iş te yok..

— Sen maşallah her işi becerıveriyorsun.. Geçen gün bir ziyaretle o askıdaki fatura meselelerini düzelttin. Demek canın sıkılıyor ha... Dur biraz geleyim de yarenlik ederiz. Ben de hesapları gözden geçiriyordum, şimdi bitirdim..

Telefon kapandı. İclâl memnun, gülümsedi. Filhakika iki dakika sonra Ahmet Paracan kapıdan içeri giriyordu. İlk sözü :

— Güzelim, hakkettiğin hediyeleri bugün alırız olmaz mı ?. Demek oldu. İclâlin tebessümü biraz daha genişledi.

— Telefonla görüştüklerim, senin araya girdiğin işlerin doğrusu pek güzel gittiğini gösterdi hani ya... Seni bana Allah mı gönderdi acaba ?.

— Vallahi kimin gönderdiğini bilemiyorum. Herhalde Müjgân Saral göndermedi...

Daktilonun ağzındaki bu isim, milyonerin canını sıktı. Fakat sesini çıkarmadı. Bu sırada kapı vuruldu. Kahveci iki kahve getirdi.

— Kim söyledi bunları ?.

— Odacınız bayım, biraz evvel geçerken haber verdiydi !.

Paracanın bütün can sıkıntısı dağıldı. Kahveler içildikten sonra İclâl :

— Fincanınızı kapatın da falınıza bakayım !.

Dedi. Fincan kapanıp iyice soğuyuncıya kadar, tüccarın tâbirile epey yarenlik ettiler. Tam o sırada kapıdan içeri sellemehüsselâm Faik girdi :

— Oo... Meclis kurulmuş.. Hayrola patron ?..

Daktilosunun yanında adamının bu lâübaliliğine içerliyen Paracan mevzuu değiştirmek için sordu :

— Sen nereden geliyorsun?.

— Hiç... Ufak bir temizlik yaptım..

— Sonu gelecek sayıda —

Meşhur bir cild mütehassısının şayanı hayret keşfi olan ve «BIOCEL» tabir edilen kıymetli ve gençleştirici cild unsuru şimdi (pembe renkteki) Tokalon kreminin terkibinde bulunuyor. Onu her akşam yatmazdan evvel sürünüz ve her sabah daha genç uyanınız. Gündüzleri de beyaz renkte (yağsız) Tokalon kremini kullanınız. Cildi beyazlatır, tazeleştirir ve kadife gibi yumuşatır.

ADEMİ İKTİDAR VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

FORTOBİN

S. ve İ. MUAVENET VEKÂLETİNİN RUHSATINI HAİZDİR

HER ECZANEDE BULUNUR POSTA KUTUSU 228

REÇETE İLE SATILIR

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, kırıklık romatizma ve bütün ağrılarınızı derhal keser. İcabında üç kaşe alabilirsiniz.

154

Taklitlerinden sakınınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

İSTANBULDA ERKEKLERE MAHSUS İLK SİNEMATOĞRAF GÖSTERİLİYOR.

Çığırtkan — Beyler, efendiler!. Bu gördüğünüz menazır sinematoğraf dramı olup Pariste Pate Frer'in fabrikasında yapılmış bir vak'ai âşıkanedir. Şimdi iki sevgili gizlice buluşuyor.

Seyirciler — Perdei hayal Karagözün başına yıkıldı desene..

» — Var olsunlar şu hürriyeti çıkaranlar.. böyle nev icat harikaları onların sayesinde görüyoruz. kahrolsun istibdat...

» — Birader sevinç ve heyecandan nerede ise kalkıp göbek atacağım geliyor. Bu gördüğümüz rüya mı, hayal mi, manzarai vuslat mı?.

Tiyatrocu — Arkadaki lâmbaları iyi söndür Mehmet... Makinist «perdeye ışık geliyor» diye barbar bağırıyor.

DEVA

KAŞELERİ

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

ve bütün ağrıları derhal keser.

Sıhhiye Vekâletinin ruhsatını haizdir. İCABINDA GÜNDE 3 KAŞE ALINACAK

Umumi Neşriyat Müdürü: Emin Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası